

FEKETE HOLD

Tóth Juli

Tóth Juli: Fekete hold

Azt a keresztet,
Erős, fából vágták,
Melyen a Szeretetnek
kioltották lángját.
Törött, nehéz lélek
sóhajtása szállott messze,
nyirkos, hideg éjben
Nagycsütörtök este.

Harminc ezüst ára,
s áll, a keresztfája
Rászegezett Élet
haldoklik: hiába.
Emberhez méltó?!
Istenhez illő?!
Se szó, se nyelv, se hang,
Elnémul minden harang.

Hány keresztet vág még
ember, az embernek?
Könny öntözött földön,
keresztek teremnek.

Most sötét az erdő,
csillag sincs az égen.
Fekete hold kél,
fekete éjben.
Ragyogj, te messzi fény!
Mutasd meg arcodat!
Adj reményt!
Adj hitet!
Add, hogy elfeledjük
a vesztett harcokat!

Forrás: www.keresztenydalok.hu